

VÝZVA V CENTRU OTTAWY

Při pohledu na zahraniční návštěvy musí člověk nabýt dojmu, že za našimi hranicemi vše chodí jako po másle, že snové domy vznikají bez sebemenších problémů a omezení. Dům v centru Ottawy je důkazem, že i za velkou louží se musí poprat s řadou problémů...

Text: Monika Smekalová
Foto: John Kealey Photography

Úzký pozemek v centru hlavního města Kanady představoval pro architekta Paula Karouika výzvu, protože stavba na něm byla spojena s několika omezeními. Jedním byla restrikce pro okna na bočních stranách, druhým výškový rozdíl mezi sousední parcelou. Sousedé na západní straně zvýšili již poměrně prudký svah o dalších jeden a půl metru, tím vznikl celkový výškový rozdíl téměř dva a půl metru.

JAK NA TO

Hmota domu se „obtáčí“ kolem dvoupatrového, světle projasněného zahradního nádvoří. Zahrada vykousla část z omezené plochy, kterou bylo dovoleno zastavět, nicméně tímto způsobem bylo umožněno rozsáhlé prosklení, které by jinak vzhledem k místním regulativům nebylo možné. Patio je ze tří stran obklopeno prosklenými stěnami, které přinášejí přirozené světlo do srdce domu na obě

Hlavní obytný prostor je umístěn na úrovni prvního patra, tím je dosaženo většího soukromí

KARIOUK ASSOCIATES

Studio založené architektem Paulem Karioukem v roce 2003 (celým jménem Paul duBellet Kariouk) se zaměřuje na návrhy obytných i komerčních objektů, realizace studia se nachází v Ontariu, Quebecu, New Yorku, Seattlu, ale i v Novém Skotsku či v oblasti Karibiku. Za svoji pětadvacetiletou praxi získal řadu ocenění, včetně ceny od Amerického institutu architektů, tedy nejvyšší americké ocenění v oblasti architektury. Od roku 2001 působí jako profesor na Carleton University.

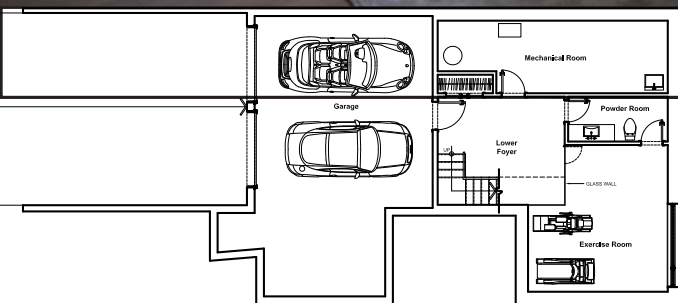

Díky velkým
otevřeným
prostorům a
průhledům
prosklenými
stěnami mají
obyvatelé
stále vizuální
kontakt se
zahradou

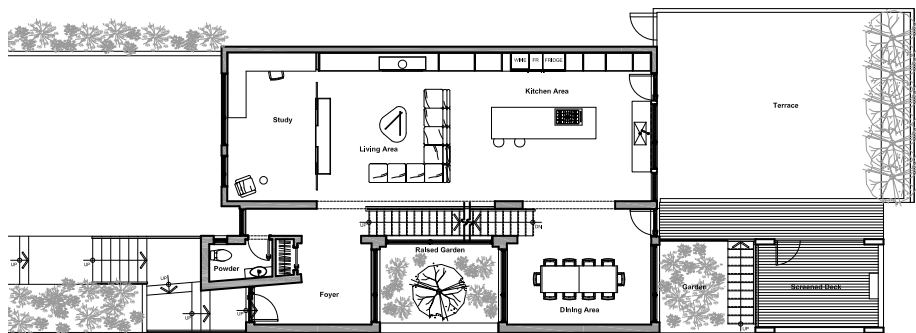

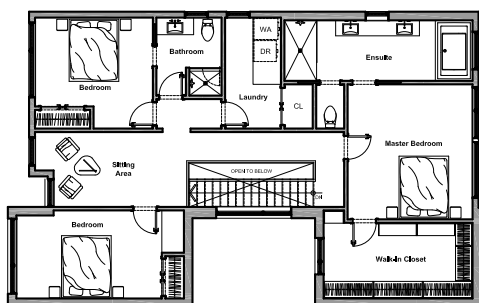
Z obytného prostoru
je přístup na velkou terasu

přízemí

1. patro

2. patro

obytná podlaží, čtvrtá strana tvořící hranici pozemku je volná. „Nádvoří“ zaplňuje okrasná výsadba, která funguje jako svěží vizuální centrum pozornosti pro hlavní obytné prostory.

Kdo vejde do vstupní haly, je okamžitě konfrontován s řadou průhledů, které umožňují pohlednout z jednoho kraje domu až na druhý konec. Protější stěna vstupní haly je celá ze skla a skrz ni je vidět vyvýšená část patia. Tento pohled pokračuje skrz nádvoří k hlavní jídelně, rozšiřuje se na zahradní můstek přes spodní část „nádvoří“, až se konečně dostane k sezónnímu pavilonu usazenému v zadní části zahrady.

SOUKROMÍ ZARUČENO

Přes velké množství velkých oken je dosaženo pocitu soukromí, protože hlavní obytný prostor se nachází o jedno patro výše nad uliční úrovní. Vnější vstup a schodiště ze skla a břídky působí na návštěvníky velkorysým dojmem. Podobně schodiště v hale je vsazeno mezi bílé stěny, aby příchozí přivítalo a nasměrovalo k spojovací chodbě (zatímco hlavní hmota domu s obytnými prostory i garáž pod nimi je obložena černým šindelem, proto opticky ustupuje od chodníku). Souvislé vizuální a prostorové mezery dělí celý objem domu na světlé a tmavé části; vnitřní schodiště bez podstupnic je vloženo do jedné z těchto mezer, na pozadí zahradního „nádvoří“.

Pro dům je typické
střídání světlých a tmavých ploch

Přírodní barevná
paleta se neokouká

